

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

z powództwa V. spółki akcyjnej w W.
przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
z udziałem P. spółki akcyjnej w W., O. spółki akcyjnej
w P., V. spółki akcyjnej w W., M. D., J. L.
o ograniczenie prawa wglądu ,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 16 lipca 2024 r.,
na skutek wniosku powoda o wyłączenie sędziego Sądu Apelacyjnego w
Warszawie od rozpoznania sprawy VII AGO 250/23,

**przekazuje wniosek do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w
Warszawie.**

UZASADNIENIE

Pismem z 21 kwietnia 2023 r. pełnomocnik V. spółki akcyjnej w W. złożył wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie A. G. od rozpoznania sprawy VII AGO 250/23, powołując art. 48 § 1 pkt 1 oraz art. 49 k.p.c. (k. 3-19).

Sędzia Sądu Apelacyjnego w Warszawie A.G. złożyła oświadczenie, że w sprawie VII ACo 250/23 nie istnieją okoliczności tego rodzaju, że mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jej bezstronności (k. 48).

Sąd Apelacyjny w Warszawie postanowieniem z dnia 6 czerwca 2023 r., sygn. VII AGO 286/23, wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie A. G. od rozpoznania sprawy VII AGO 250/23 przekazał do rozpoznania Sądowi Najwyższemu (k. 49).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek powódki o wyłączenie sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie należało przekazać do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.

Z brzmienia i uzasadnienia wniosku wprost wynika, że został on oparty na kodeksowych podstawach, tj. art. 48 i 49 k.p.c. Zasadą jest, że wniosek o wyłączenie sędziego powinien rozpoznać sąd meriti (art. 50 § 1 i art. 52 § 1 k.p.c.).

Wynika to także pośrednio z przepisów art. 42a. § 3 i n. ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 334).

W orzecznictwie wyjaśniono, że wniosek o wyłączenie sędziego może zostać rozpoznany przez Sąd Najwyższy wyjątkowo wówczas, gdy uzasadnione jest przyjęcie, że brak niezawisłości sędziego lub brak niezależności sądu skutkuje powstaniem wątpliwości co do jego bezstronności w konkretnej sprawie, co usprawiedliwiałoby wyłączenie tego sędziego od rozpoznania tej sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 20 maja 2020 r., I NWW 9/20; z 3 czerwca 2020 r., I NWW 28/20; z 10 listopada 2020 r., I NWW 64/20).

Wniosek powoda koncentruje się na ustrojowych aspektach ukształtowania Krajowej Rady Sądownictwa. Powódka w żadnym stopniu nie wykazała, że sędzia Sądu Apelacyjnego w Warszawie A.G. nie jest bezstronna i że mogłoby to mieć choćby hipotetyczny wpływ na sposób rozpoznania sprawy.

Wniosek o wyłączenie SSA A.G. ma zatem charakter abstrakcyjny i hipotetyczny, skoro nie wskazuje konkretnych okoliczności świadczących o braku bezstronności sędziego.

Nie jest to zatem wniosek, o którym mowa w art. 26 u.SN.

Także na podstawach ogólnych, można uznać, że wniosek powódki jest abstrakcyjny, hipotetyczny i w oczywisty sposób niezawierający konstrukcyjnych elementów. Jest to zatem wniosek nieprofesjonalny i niedopuszczalny, a konsekwencją niedopuszczalności takiego wniosku jest jego odrzucenie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 8 grudnia 1999 r., III AO 54/99; postanowienie Sądu Najwyższego z 19 czerwca 2019 r., I NSPO 2/19; uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19; tak też o ogólnym skutku czynności niedopuszczalnych – postanowienie Sądu Najwyższego z 26 lipca 2017 r., III CZ 25/17).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

[ms]